Tõine pääv minnu ka õpetaja manu ja
rõnelnud na selles, mis temä om nõnnu.
Õpetaja ei ole kahten seda ongugi naasu, aga
aeldõt ütelma: et temä onna pääl teha
nõcata, nii ei mitte õigi ühe, mis ka
rõõmsas.
Õpetaja paanu maha kirjutsi kenna selgi
nõtsu Piisi raamatu manu ja minnu
mitmes meke ja saldatiga selmu-oida, nõn
jõlget temäle seda anda nõidanu, mitte pa
ei temä enna mõõgaga viati ei temmu
Õpetaja lasku mu nõsu nõevo ja kirst
ja nõtsu nätte, ning anna meere jõel val
nätte. Sis raamukõja olle Piisi temä
enna ütlemise järgi jõbo seitse aasta
õrö-Nõrem, aga kõik ei ka nii ellu jõu
anda, ilma ja temä.
Õpetaja panu ka õks otsti kirjutse
ja ehatsu ennati; põõ ei ole ka nõmm
Piisi raamu kõija.

/Cõp./

III. Vinõsu Walgo-järv ni jaanu.

Walgo-järv /rahvas nimmä seda ka
Walja-järveks ja Walg-järveks/ om
Helme kihelkonnan, Kõrastina, Tuhalaan
ja Karusi vallo piiri pääl; temä om
ümmato 7 versta pik ja kaito-kõi

Selle järve ranniast ole mo järgmisse
jutte aasanu üttö vanu 75 aastaso meke
pääst.
Walgo-järvo ajamal olle vanast ilma nii-
la ja sõal ommaq Nilõq minnu õõsel ja
ehi paari. - Puemo pääven õnten õpe-
taja neid Piisi laulatama. Õpetaja ei
olen sioma kutsas, ku linnu Piisi mõis-
tsen. Laulatusel õnten, õks lennamu
üttö vanu / Kaku õpetaja pää saal
ja vaksin ühi oma kelli, mõdä õpe-
taja kutsas juba mõistsen.
Vanast olle ei muud nii õpetaja õnö
laulatamu, õks mõistsen ka oma nää
ööl; aga ega õpetaja ei ole kutsan ru-
gu: aiga oma näga mõtse, aamu õpe-
taja pääle: et õõdame nätte õnö,
ni ole aiga, ei ole aiga.
Sis mõtsen, mõdä mõõdo õpetaja vana
jüttu, ega üttö aja ja jõmma minn-
nu ka oma näga mõõtma. Põõrat
nätte mõõtmist tulen ega talle mõõ,
et ka oma ann-pühäsä puemo ka-
lule meke ei jätten ja õnten siinno
tagasi oma kätte-nätti järgi, aga ei
ihnet, mis no sõal puemo-kõen ja
aiga ega nõlõ ajamal leidsi,
juba olen jõnu ja jõnno pääl ja jõgiemu
noorim ja noorimõn nii naito-pardi
kutsas ei ja ronga kiela mõistsen